

உ
சிவமயம்

தீராதநோய் தீர்க்கும்
வேலகைண பெருங்குளம்
அருள் மிகு
அம்பாள் காவியம்

ஆக்கியோன்
வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி
(பொலிஸ் பெஞ்சனர்)
வேலகைண
மீள் பதிப்பு
துரைராசா குடும்பம்
லன்டன்

அன்பளிப்பு: சமீபகாலமாக சஜீவன்
பள்ளிசாலை, தெலிவிப்பாறு.

முகவுரை

அன்று ஒருமணியிருக்கும் வேலணைப் பெருங்குளம் அம்பாள் ஆலயப் பூசகர் யோகி (கறுவல் ஐயர்) அவர்கள் புங்குடுதீவு மாலை கட்டிக் கந்தையார், ஆதரவுடன் அழைத்து வர வந்து கொண்டிருந்தவர், வேலணைத் துறை முகத்தில் இறங்கினார். போபவர்களும், வருபவர்களும் அவரது பாதங்களை தொட்டு வணங்கி விழுதி பெற்றுப், பூசிக் கொண்டு சென்றனர். யானும் யாழ்ப்பாணம் போக வந்து, அவர்களிருவருடனும் நின்றேன். சுற்றுநேரத்தில் ஒரு கார் வந்து துறைமுகத்தில் நின்றது. கார் உரிமையாளர், ஐயர் அவர்களை வணங்கி சுவாமி! வாருங்கள் போகலாம்” என்றார் சுவாமிகளுடன் மற்றவரும் யானும் காரில் ஏறிக்கொண்டோம் “பெருங்குளம் அம்மன் கோயிலுக்கு விடு “என்று உதாரமான தொனியில் யோகிகள் பணித்தார். மெத்தப் பயபக்தியுடன் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கார் போய் நின்றது. ஏதோ சில பொருட்களை கோவிலிக்குளிருந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து பழையபடி ஏறிக்கொண்டவர். காரைப் பண்ணைக்கு விடு கார் புறப்பட்டு பண்டிதர் உயர் திரு.கா.பொ.இரத்தினம் அவர்கள் வீட்டடியில் ஓடிக்கொண்டிருந்தத. கார் உரிமையாளர் பயபக்தியுடன் சுவாமியான் ஊர்காவற்றுறை போகவேண்டுமே எனக் கீழ்க்குரலில் முறையிட்டார். “தெரியுமப்பா! நீ! அராலிச் சந்தியால் ஊர் காவற்றுறைக்குப்போ! சந்தியில் எங்களை இறக்கி விடு ஐயா! தனிவழியிலா! இறக்க என்றர் யோகி சிரித்தர் “மகனே பயப்படாதே! அது தனிவழியல்ல துணையிருக்கு துணைவரும் நீ போ! என்றார். கார் உரிமையாளர் கொண்டுபோய் மகரிசி (கறுவல் ஐயர்) சொன்ன சந்தியில் இறக்கியவர் தாமும் இறங்கி சுற்றி வணங்கி அவரின் ஆசியைப் பெற்றுக்கொண்டு போய் விட்டார். நல்ல வெய்யில், பூவரச மரத்தின் கீழ் நாங்கள் மூவரும் நின்றோம். அப்பொழுது இளைஞன் இருப்பினும், பெரியார்களின் - அருளாளர்களின் மகிமை எனக்கும் தெரிந்திருந்தது. மகரிசிபோன்ற வடிவு நிறைவு - உதடுகள் உதிர்க்கும் சுவையான அருள் மொழிகள் அத்தனையையும் அவதானித்து மிகுபயபக்தியுடன் நின்றேன். மலைகட்டியர் சுவாமியைக் கூட்டி வந்து நடுவழியில்தவிக்கவிட்டு நிற்கின்றேனே ஏதும் பிரயாண

ஒழுங்குகளின்றி வந்து விட்டேனே என்று கவலையுடன் கூறினர். பழையபடியும் மகரிசி சிரித்தார். வெய்யிலா மறைத்து கருமேகம் தவழ்ந்தன தவழ்ந்து கொண்டே இருந்தன ஒரே மந்தாரம்! விறைத்துப் போனேன். எனது மனமுனைப்பை மழுப்பி விட்ட அவரது அருட்டிறனை வியந்து , அவரது பாதங்களைத்தொட்டு வணங்கி, விபூதிக்குக் கை நீட்டினேன். முருகா! நீயும் ஆறுமுகம் - அவரும் ஆறுமுகம் (சாரதியும்) இவரும் ஆறுமுகம் (கந்தையர்) யான் மாறுமுகம் என்று கூறிக்கொண்டு பட்டுப்பையிலிருந்து வெண்ணீற்றைத் கொண்டு பட்டுப்பையிலிருந்து வெண்ணீற்றைத் தொட்டு நெற்றியில் பொட்டிட்டு என்றும் இளமையாயிரு-உனக்கொரு குறையும் வாராது என ஆசீர்வதித்தார் எனது பெயர் தான் கந்தையார் என்பதும் எங்கள் இருவரின் பெயரும் ஒன்றுதான் மகரிசியின் பெயர் சோமேந்திரர் என்பது பிறைகூடும் பொறுளாளரென சிவனைக்குறிப்பது. அது மாறுமுகம். இறைவற்கு ஐந்து முகம் ஆதலால் மாறு முகம் என்றார். புரயாண வசதி இல்லையென வருத்தப்பட்ட வரை பார்த்து அவர் அனுப்புவார்-கார் இப்ப வரும் என்றார் வேறொருகார் வாயு வேகத்தில் ஊர்காவற்றுறைப் பக்கமிருந்தவந்து சந்தியில் நின்றது. சாரதி இறங்கி, கும்பிட்டு, விபூதி வாங்கி அணிந்து கொண்டு நான் பண்ணைக்குப் போகிறேன் சுவாமி! ஏறுங்கள் என்றார். யோகியும் நாங்களுமும் ஏறினோம், சென்றோம், இருகடகட்டும்.

இந்த மகரிசிக்கு கொள்ளை ஞானம் கொடுத்தவள் யார்? அதைதான் நாங்கள் ஆராய வேண்டும். நம் கண்காண நடமாடும் தெய்வ மாயிருந்த அவர் அற்புதத் தெய்வீகத்தை வேலணை பெருங்குளம் அம்பாளைப் பூசித்து பூசகராய் இருந்து பெற்றுக்கொண்ட பெரும். பேறல்லவா. யாழ்ப்பாணத் தமிழரில் சைவர்களில் மகரிசி கறுவல் ஐயர் அவர்களை அறியாதவர்களும் போற்றாதவர்களும்லை அவருக்கு புகழையும், போதத்தையும் ஈந்த புண்ணிய சொருப பியல்லலா நமது அம்பாள்.

அந்த ஞானியுடன் இளமை தொடக்கம் நண்புபூண்டு அம்பாளுக்குத் தொண்டு செய்து வளர்ந்தவர்தான் வேலணைப் பெருங்குளத்தம் பாள் காவியமியற்றிய வேலாயுதர் சின்னத் தம்பி அவர்கள். இவர் இருபத்து நான்கு ஆண்டுகள் அரசினர் காவற்றுறை

சேவையாளராயிருந்து இழைப்பாறியவர் இருபத்தெட்டு ஆண்டுகள் அந்து அம்பாளின் அருளால் உபகாரச்சம் பளமும் பெற்றுக்கொண்டு சேமமுறவாழ்ந்தவர் பூசகராயிருந்த மகரிசியின் அறிவில் கலந்த துனிகள்தான், அவரது தீராதநோய் தீர்க்கும் வேலணை பெருங்குளம் அருள்மிகு அம்பாள் காவியம் இதனை அன்புடன் மகன் தந்தை என்னேறக்கொல் என்னும் சொல்லுக்கு இலக்காக அவரது புதல்வர்கள் சொக்கலிங்கம் செல்வராசா ஆகிய இருவரும் இக்காவியத்தை இனிதுற அச்சிட்டு இலவசமாக விநியோகிக்க முன்வந்தமை சைவ தமிழலகை மகிழ்வூட்டுவதாகும் என்பதில் ஐயமில்லை

இன்னும் “வள்ளுவப்பிள்ளையான் செய் தொண்டு” என்ற தலைப்பில் பறையனே பக்தியில் நந்தனென்பாரே! சீராக உள் வீதி பந்தலுமமைத்தான், சித்திரமுகன் கோயிலுள்ளொன்றமைத்தான் நேராக அம்மன் தேர் அடித்தள மமைத்தான்’ என்று அவர் தொண்டுகளை எண்ணிய புலவர் சின்னத்தம்பி அவர்கள், தம்மவர்கள் அந்தத் தொண்டெலாம் புரிந்த வள்ளுவப் பிள்ளையானைக்கூட, கோயிலுக்குள் கும்பிட விட வில்லையாம். ஆனால் புலவர் அவருக்கு அவரது அம்பாள் தொண்டுக்கு உபாகரம் கொடுக்க வேண்டுமே என்று ஆசைப்பட்டு அந்த பக்தன் “நித்தியானந்தமாம் பதவி பெற்றனே” என்றும், கண்ணப்பன் பெற்ற அருள் அவருக்கும் கிடைத்து விட்டது என்றும், பாராட்டி முடிப்பதைச் சைவத் தமிழ் உலகு உன்னிப் பார்க்க வேண்டும். கருணைக்கடலாகிய பெருங்குளத்தம்பாள், திருக்கேதீஸ்வரப் புனருத்தாரணப் பணியில் பெருந்தொண்டாற்றி புகழ் பெற்ற அருள் திரு.செல்லப்பா சுவாமிகள் அவர்களையும் தமக்குத் தொண்டராய் ஈந்திருப்பதையும் பார்த்து மகிழ்வோமாக.

இப்படிக்கு

பண்டிதர் மு.ஆறுமுகம் அவர்கள்,

“ஐனகாபுரி”

43,ஜெயந்தி நகர்,

கிளிநொச்சி.

தலைவர்

குருகுலப் புலவர் மாவட்டம்,

கிளிநொச்சி.

அருள் திரு.செல்லப்பா சுவாமிகள்

பாராட்டுரை

வேலணை பெருங்குளம் அருன்மிகு அம்பாள் காவியத்தைப் பாடிய வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி அவர்களை எனக்கு சிறுவயதிலிருந்தே தெரியும் இவர் என்னோடும், சோமேந்திரர் (கறுவல்ஐயர்) அவர்களோடும் நெடுநாட்களாகப் பழகி நண்பு கொண்டிருந்தவர். இவர் இளமைப்பராயத்திலே மட்டுநகர் சென்று மாந்திரீகத்தை நன்கு கற்று வந்து ஊரிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும், பலமக்களின் பேய் பிணினோய் துன்பங்களையும் விலக்கிப் பெயர் பெற்றவர். வேலணை பெருங்குளத்தம்பாள் காவியத்தை இலைமறை காய்போல் பொருள்கொண்டவராயிருந்து நன்கு இனிதுறப் பாடியிருக்கிறார். மக்களுக்கு வரும் அம்பாள் நோய்கள் யாதும், வராமல் இருக்க “நாளியரை நேரமிடர் அணுகாமல் காப்பாய், நாரணியே வேலணை பெருங்குளத்தாயே,

என்று இனிதுறப் பாடியிருப்பதும் மெச்சத்தக்கது. அது மட்டு மல்லாமல், இவர் தன் இளமைப் பராயத்திலே திருக்கேதீஸ்வரத்தில், மண்ணில் மறைந்து கிடந்து எடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தை தற்பொழுது அமைக்கப்பட்ட இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு, தாமும் ஒரு தொண்டராக நின்று காவி, பணிபுரிந்து திருக்கேதீஸ்வரத்தானின் திருவருளையும் பெற்றார். இவர் அரசினர் பொலிஸ் காவற்றுகையில் தனியே பல காடுகள் போன்ற இடங்களில் பயமின்றி நன்கு கடமைகள் புரிந்து, அரசின் பல சான்றிதழ்களையும் பெற்றவர். பெருங்குளத்தம்பாளின் அருளால் எண்பக்தி ஒருவயதுவரை சேமமுற வாழ்ந்து, நித்தியானந்தமாய் வாழ்கின்றார் எனப்பாராட்டுகிறேன்.

**இப்படிக்கு,
வ.க.செல்லப்பா
நால்வர் மடம்,
வேலணை.
17.2.1979**

சிவமயம்

தீராதநோய் தீர்க்கும் வேலணை பெருங்குளம் அருள்மிகு ஆம்பாள் காவியம்

ஒருகோடு மிருசெவியு மைங்கரமு மாகி
உலகுதனில் முன்வந்த கற்பகக் களிநே
குருமணிய தாகநற் கொம்பொன் றொடித்துக்
குலவுமறை பாரதக் கதையை வரைகின்ற
அருமறையுள் ஒளிவளரு மாதியுமை பாலா
அடியிணைகள் சரணமது ஓதவல் லேனின்
திருவருளை முன்னிட்டு உரைகாவி யத்தில்
ஒருபிழையும் வாராமல் உன்னருளைத் தாராய்

கற்புநிறை திருநீல முகிலழகு மாதே
கன்னியே உன்றனுட காவியம் சொல்ல
சொற்பிழைகள் தப்பிதம் யாதுவரு மோதான்
துணையாக இதுவேளை அருள்புரிவாய் அம்மா
கற்பவரும் கேட்பவரும் சொற்பிழை பொறுப்பீர்
கண்டபடி வாயினில் வந்தவகை எல்லாம்
உற்றதோர் காவியம் உளறினேன் அம்மா
உன்துணையே பெருங்குள முறைந்தநா யகியே

சீர்ஏறு யாழ்ப்பாணப் பகுதியைச் சேர்ந்த
தீவேழுள் வேலணை பெருங்குள முறைந்த
கார்ஏறு முகிலனைய கவுமாரி வந்த
காரணந் தன்னைமு தாதைகள் உரைத்தார்
பேர்ஏற வேகட்ட மாதனென் றெருவன்
பெருமையுறு அம்பிகா கோயிலாய் ஆக்க
தேர்ஏற லங்காரி ஆக்கியே ஆலயத்
திருப்பணிகள் செய்தவர் நாகநாத பிள்ளை

அன்னா ளிருந்தவர் பரம்பரையில் உடையார்
அம்பல வாணராம் ராமலிங் குடையார்
சொன்னாலும் அவர்பேர் துலங்குமே அம்மன்
சுருதிமுறை தவறுத திருவிழாப் பூசைகள்
முன்னாள் தொடுத்தவர்கள் ஆதீன கர்த்தவாய்
முழுதுமே திருப்பணிகள் முடித்தவர்க ளாமே
இன்னா ளிலே அம்மன் வழிபாடு செய்வார்
இன்பமுடன் அம்மன் முன் உரிமைபெற் றார்கள்

அம்மனது காவியம் பாடஅறி யேன்யான்
அட்ட கருமங்களைச் செய்துமறி யேன்யான்
ஓம்மென்னும் மெழுத்தினது பொருளும் அறி யேன்யான்
ஓதவே உன்புகழை யாதுமறி யேன்யான்
எம்மனதுன் அடிவிட்டு நீங்கா திருக்க
எமக்குநல் வரமது கொடுத்தருளு தாயே
சிம்மத்தி லேறிவினை தீர்த்தருள வாவா
தேவியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஆசார மாய்வந்து உன்பூசை பொங்கல்
அடியார்கள் செய்துபரி சளித்துவரும் வேளை
கூசாமல் ரதமேறி வெளிவீதி வந்து
குறைகளைத் தீர்த்துநல் வரமது கொடுப்பாய்
தேசாதி பதிஇந்திரன் முறையிட்டு வரவே
தேவருக் காகவே கடுந்தவ சிருந்தாய்
பூசா பலப்புண்ய வதியாகி வந்தாய்
பூவையே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

இந்துமா மறையாளர் வந்தடி வணங்க
 ஏழலகு கன்னியர் இளங்கவரி வீச
 நொந்துவுரும் பிணியாளர் நோய்துயர் அகற்றி
 நுட்பநெறி யாய்யுனது விரதமது கொண்டு
 சிந்துபல மந்திரத் தால்வேள்வி ஆற்றி
 திருநீ றணிந்துனது காவலது செய்ய
 வந்தபிணி நீங்கஅருள் தந்துதவு தாயே
 வனிதையே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஈசனின் இடப்பாகம் ஏற்றுநீ நின்றாய்
 என்றுமுன் பாலரைக் காக்கவே வந்தாய்
 பாசமொடு வேல்கூலம் மழுவது தரித்தாய்
 பகர்உடுக் கொடுகரக பத்திரி பிடித்தாய்
 கூசாமல் மகுடா சுரன் உயிர் வதைத்தாய்
 கோவலன் தேவியாய் மதுரையை எரித்தாய்
 வாசமுறு மணமாலை பூசித மணிந்தாய்
 வனிதையே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

உம்பர்புகழ் மாரியென் றுன்னையெல் லோரும்
 ஓதியே வேதியர்கள் பூசையது செய்வார்
 அன்புள்ள தாயென்று நம்பிவந் தோர்க்கு
 அவமிருத் திடையூ றவஸ்தைகள் விடாதே
 கும்பமது வைத்துமே உன்பூசை செய்தேன்
 கோடியெம படர்முவர் காலனணு காமல்
 சேம்பவள வாய்திறந் தேவர மளிப்பாய்
 தேவியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஊழ்விணையால் ஈளையொடு மூலம் வியாதி
 உக்கிரம் தாய்பக்க வாய்வண்ட வலியும்
 காளியொடு வைரவர் களும்பல பாசாகும்
 கருநாகர் நாவீ றுடன்கிரக பகையும்
 சூளவரு பரிகலம் கோதாரி அம்மை
 சூடான பொக்கிளிப் பான்சின்ன முத்தும்
 நாளிஅரை நேரமிடர் அணுகாமல் காப்பாய்
 நாரணியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

எட்டிரண் டாறுகலை யாகிவந் தாயே
 ஏகமாம் பரிகலம் சூளவந் தாயே
 கட்டழகர் நல்வீரர் காடேறி காத்தான்
 கருதறிய பாவாடை ராயன் எறிமாடன்
 இட்டமாய் உன்பூசை வேள்விக்கு வந்து
 இனியமுத் திரைவாங்கி வீற்றிருந் தனரே
 திட்டமாய் அக்கினி கேசமது கொண்டாய்
 செல்வியே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

ஏகமுறு ஆயிர முகங்களுனக் குண்டு
 ஏன்றுமீ ராயிரம் கண்களுனக் குண்டு
 மோகமுறு முவாயிரம் கலைகளுனக் குண்டு
 முக்கோண மானதிரு சக்திபரை யென்று
 வேகமுறுவீ ராவேசக் கோவமது கொண்டு
 வேடிச்சி ரூபமொடு வேடனுடன் சென்று
 காகமுறு வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்
 தையலே சிவமுத்து மாரியென் தாயே

ஐயமுறு பரிகலத் தழகுபெறு பேச்சி
 ஆனந்த மாய்நடன மாடுமக மாரி
 வையமதில் காளியின் வடிவமது கொண்டாய்
 வந்துமே சிவனுடன வா தாடி நின்றாய்
 பையரவு நாகமது சடைமீ தணிந்தோன்
 பாவையே பரமகல் யாணியென் தாயே
 செய்யநற் கரகத் தழகியென வந்தாய்
 சேயிழையே வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்

ஒளிவீசும் நவரத்தின மணிமகுட மின்ன
 உத்தமியின் மார்பிலணி முத்தாரம் மின்ன
 தெளிவான கரமிசை படைக்கல மிலங்க
 தேவியே சிங்கவா கனமேறி வந்தாய்
 ஆழியாச் சிலம்பொடும் பிரம்பது பிடித்தாய்
 அன்னையே அக்கினி கேசமது கொண்டாய்
 விழியான உன்கருணை தந்தாள வாவா
 வேலணை பெருங்குளக் கரையுறையு மாதே 10

ஒதுமறை யானசிவ மாரியென் தாயே
 உம்பர்புகழ் காவினில் வீற்றிருந் தாயே
 வா துபுரிந் தேநடன மாடிவந் தாயே
 வானவர்க ளதுதுயர மகற்றிவந் தாயே
 பாதுகாத் தெங்களை ஆளவந் தாயே
 பாரினிற் கற்புநிறை பத்தினித் தாயே
 தீதுகள் அகற்றியெமை ஆளநீ வாவா
 தேவியெ வேலணை பெருங்குளத் தாயே

ஓளவுடனே முக்கோண அட்சர மழுத்தி
ஆறு தரங்களுட னேகொலு விருத்தி
சவ்வுடன் சிறியும் சிலியுமவை யிட்டு
சாயுச்ச சிவமாரி யெனநாம மிட்டு
உவ்வென்றும் நவ்வென்றும் உயிர்மறைய தாகி
ஓம்நமசி வாயவென உள்ளே இருத்தி
பரிவுடன் பூசைஅபி சேகமுஞ் செய்தார்
பாவையே பரமகல் யாணியென் தாயே

அக்கர மணிந்தசிவ சக்தியும் நீயே
ஆறுமுக நாதனே யருள்சக்தி நீயே
சொக்கர்மீ னாட்சியாய் வந்ததுவும் நீயே
துணையாக வழயலது விற்றதுவும் நீயே
தக்களன் சிறியனுட பாடல்தன் மீதே
தயவுவைத் தருள்கிருபை தரவேணும் நீயே
சக்கர மணிந்தவன் தங்கையும் நீயே
சக்தியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

பலவரிக் காவியம்

உத்தமியே உன்பூசை செய்வே தியராம்
உண்மையுட னேகறுவல் ஐயர் தமக்கும்
பக்தியொடு பூசை அபி சேகம்செய் தோர்க்கும்
பாரிலுள பாலர்பத் தினிமார் தமக்கும்
சித்தமகிழ் வோடுனது காவிய முரைத்தோன்
சிறியனேன் சின்னத்தம்பி யாமென் றனுக்கும்
நத்திவந் துன்கருணை தரவேணு மம்மா
நாயகியே வேலணை பெருங்குளத் தாயே

கொக்கிற கணிந்தவன் தங்கையென வந்தாய்
குமரனைப் பெற்றமக மாரியென வந்தாய்
தக்கனை வதைத்தவன் தாயாகி வந்தாய்
தாரணியிற் பாலரைக் காக்கவே வந்தாய்
சொற்கடங் காதவற் குன்முத் தெறிந்தாய்
துரந்தரி துட்டரை அடக்கியே வைத்தாய்
தக்கதென வேலணை பெருங்குள முறைந்தாய்
தையலே சிவமுத்து மாரியென் தாயே

பெற்றதாய் பிள்ளையைத் தள்ளுவது முண்டோ
பிழைசெய்த போதுபிற் கொள்ளுவது முண்டோ
தற்பொழுது என்பிழை பொறுத்தருள வேண்டும்
தாயான நவகோடி சக்தியென் தாயே
உற்றதோர் காவியத் தோடகவல் சிந்து
உன்னத மானதா லாட்டதுகள் பாட
வெற்றிபெறு வேலணை பெருங்குள முறைந்த
வேதாந்த சிவமுத்து மாரியென் தாயே 10

மாணேநீ கயிலாய மலையி லிருந்து
 மகிமைசெறி வேலணை பெருங்குளம் வந்தாய்
 தேனே உனக்கினிய கரகமது வைத்து
 செவ்வலரிப் பூவால் அலங்கரித் துன்னை
 வானுலகி லுள்ளபல கனிவகைகள் புஸ்பம்
 வைத்துமே உன்மடை பரப்பினே னம்மா
 நானே உனக்கினிய பாலனென் றெண்ணி
 நற்கிருபை தந்தருள்க வந்திந்தவேளை

கங்கையென வந்தசிவ காமசுந் தரியே
 காங்கேச னுக்கன்னை யானபத் தினியே
 சங்கையுள தேவர்சிறை மீட்கவென் றெண்ணி
 சக்திவேல் அதுசுப்பிர மணியருக் கீந்தாய்
 மங்கையே கடல்வண்ணன் தங்கையே யென்றும்
 மதுரா புரிக்கரசி யான மீனாட்சி
 வெங்கய முகன்வலி தொலைத்தவனே ஈன்றாய்
 வேலணை பெருங்குளக் கரையுறையு மாதே 18

மனதில்வரு பிழையதனை மனமுமறி யாது
 மலர்விழியி லுள்ளபிழை விழியுமறி யாது
 கரமதனி லுள்ளபிழை கரமுமறி யாது
 கருதுமுடல் செய்தபிழை உடலுமறி யாது
 எப்பிழைதான் என்றலும் பொறுத்துமன தொன்றாய்
 எங்களுக்கு நற்கிருபை தந்தருள்வாய் அம்மா
 பாரினிற் தலைவியாய் வந்தவதரித்த
 பாவையே பெருங்குளக் கரையுறையு மாதே

வள்ளுவப் பிள்ளையான் தொண்டு

பேராம் பெருங்குளத் தம்மனுக் கங்கே
பிள்ளையான் செய்ததிருப் பணியதனை யெவரும்
பாரோர் மகிழ்ந்தன்புகொண்டவரு மிவனை
பறையனே பக்தியில் நந்தனென் பாரே
சீராக உள்வீதி பந்தலுமமைத்தான்
சித்திர முகன்கோயி லுள்ளொன் றமைத்தான்
நேராக அம்மன்தேர் அடித்தள மமைத்தான்
நித்தியா னந்தமாம் பதவிபெற் றானே

பிள்ளையார் துதி

பெற்றவளைப் போன்ற பெருங்குளத்து - மாரியினை
பற்றொடு பாடிப் - பணிவதற்குள்-ரற்கருணை
துங்க கரிமுகத்து தூமணியே நீதந்து
பங்கம் எதும் வராமற் பார்

எண்சீர் விருத்தம்

ஆதியிலே வாழ்ந்தவர்கள் அக் கா லத்தில்
ஆம்பாளுக் கர்ச்சனைகள் ஆற்றி வந்தார்
பீதியின்றி வாழவழி வகுத்து வந்தாள்
பின்வந்தோர் பிழைசெய்தார் என்றுதானே
நீதியினை நிலைநாட்ட வேண்டு மென்று
நினைத்தெம்மை இடம்பெயர வைத்து விட்டாய்
ஓதியறிந் தினியுமவள் கிருபை யாலே
உவந்து மனம் கழித்திது வாழுவோமே

மண்ணுயிர்கள் மறையோதி வழிபா டாற்றி
மலந்துவகை பூத்தினிது வாழ வென்றே
தன்னுடைய தனித்துவத்தின் மகிமை யாலே
தான்தோன்றி யாகவே வழிப் பட்டு வந்து
அன்னையுமை பெருங்குளத்தின் கரையி னோர்போல்
அமர்த்திட்டாள் பலகாலம் ஆட்சி செய்தாள்
பின்னென்ன பழைசெய்தோம் புரிய வில்லை
பிரிந்துபுலம் பெயர்ததும் புதுமை தானோ

முதுமைசேர் வேலணையூர் முத்து மாரி
முதாதை யோருன்னைத் தொழுது வந்தார்
எதுவரினும் அம்பாளிங் கிருக்கும் கோது
எங்களுக் கென்னகுறை என்று ஏங்காதுன்
புதுமையினை நினைத்து வாழ்ந்திருந்தோம் அம்மா
பொல்லாத புலம்பெயர்வால் துன்புற் றாலும்
இதுவரையும் எமக்கெந்த இடறு மின்றி
எமைக்காத்து இரட்சித்தாய் நன்றி தானே

தேரமரும் பெருங்குளத்து முத்து மாரி
 திருவிழாக் காண வரும் பக்த ரெல்லாம்
 பாரமைதி பெறவேண்டுடம் இனிமே லேனும்
 பக்குவமாய் மக்களுயிர் வாழ வேண்டும்
 காரணங்கள் தெரியாமல் காலை வந்து
 கடைமைசெய்து தரியமாற் திரும்பு வோரும்
 பூரணமாய்வந்துகுடி யேறி வாழப்
 பொருந்துமோர் புனர்வாழ்வு வேண்டு மம்மா

விக்கினங்கள் வாராமற் காக்க வல்ல
 வேலணையூர்ப் பெருங்குளத்து முத்து மாரி
 அக்கறையாய் வந்துவழி பாடு செய்தே
 ஆர்ச்சித்தால் ஆசைலொம் பூர்த்தி யாகும்
 பக்குவமாய் விழாவெடுத்துப் பூசை செய்து
 பலகாலம் பூசித்து வருகின் றோர்க்கு
 சிக்கலெலாம் சீக்கிரமாய் தீர்ச் செய்து
 செல்வமொடு செல்வாக்கு மருளுவாயே

மூர்த்திதலந் தீர்தமெனும் மகிமை யோடு
 முதிர்வுற்றாய் வேலணையிற் கோயில் கொண்டாய்
 கீர்த்தியினை பெருங்குளத்து முத்துமாரி
 கேட்டவரம் அத்தனையும் கொடுத்து வந்தாய்
 போர்க்களத்தில் சிக்கியுயிர் மீண்டு வந்தோம்
 புதுமையாய் விழா வெடுத்துச் சிறப்பிக் கின்ற
 நேர்த்தியினை நிறைவேற்று கின்றோ மம்மா
 நிரந்தரமாய் வாழவினி விழைகின் றோமே

கோயில் குளம் குடியிருப்பு வடிகாலவ் வாய்கால்
கொண்ட சமவெளி களணி நகரம் சோலை
பூவியிலுக் கேற்றவா நியற்கை யாக
பொருந்துமூர் வேலணையிற் கோயில் கொண்டு
தீவினைகள் தீக்கின்ற தீர்தம், மூர்த்தி
திருக்குளத்தின் மகிமை பிரசித்த மான
தேவிபெருங் குளமுத்து மாரி அம்மை
திருவடிகள் சரணடைய பிரார்த்திப் போமே

பொங்கலோடு றுற் சவங்கள் விழாக்கள் செய்தே
பூசித்தோம் வேலணையூர் முத்து மாரி
சிங்கவா கனமேறும் தாயே நீயும்
சித்துகளாற் பிரசித்தி பெற்ற தெய்வம்
எங்களையேன் இடம்பெயர வைத்தாய் மேலும்
எதிர்கால வாழ்வேனுஞ் சிறக்கச் செய்து
மங்களமாய் வாழ்வழி வகுத்தாய் யானால்
மனநிறைவாய் உனைவாழ்த்தி வணங்கு வாமே

ஆக்கம் : இறைமணி
25.08.1999

